

TW Note: This article observes exactly the same point I wrote down in a note a few days ago about Oct6 of this year (2010)

ใบตองแห่งออนไลน์: เดือนตุลาของเสื้อแดง

Sun, 2010-10-17 17:33 Prachatai

ใบตองแห่ง

ผมดูข่าว 37 ปี 14 ตุลา แล้วก็ึกซึ้งว่า นี่ถ้าไม่มีการเคลื่อนไหวของ สนนท. ถ้าไม่มีการเคลื่อนไหวของคนเสื้อแดง ที่ถูกรัฐบาลนำไปตีปีบว่ามี "ชายชุดดำ" ผ่านการฝึกอาวุธจากเขมร (แล้วก็หน้าแหกเมื่อทหารไม่เล่นด้วย) 14 ตุลา ก็คงเป็นแค่งาน "เซ็งเม้ง" ที่ถูกลบกระแสโดยชาวฟิล์ม-แอนนี่ ฟิงก์-ธัญญา-เป็ก อย่างเก่งหนังสือพิมพ์ก็จะเอาภาพมาลงตามธรรมเนียม

สื่อกระแสหลักไม่ได้ให้ความสนใจนักกับ 14 ตุลา สัญลักษณ์แห่งการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย ดงยอกกอกยกใจที่ตัวเองสนับสนุนรัฐประหาร ขณะที่สื่อเสื้อแดง-หรือสื่อที่เสื้อแดงดูและอ่าน ให้ความสนใจกับ 14 ละ 6 ตุลา เสมือนประวัติศาสตร์ที่ตนเองมีส่วนร่วม

ในแง่ของการต่อสู้เชิงสัญลักษณ์ คนเสื้อแดงกำลังแย่งชิง 14 ตุลามาเป็นประวัติศาสตร์ที่ตนเองมีส่วนร่วมรวมทั้ง 6 ตุลา พฤษภาคม 35 หรือ 24 มิถุนา 2475 และปูชนียบุคคลอย่าง อ.ปรีดี อ.ป๋วย

คนเดือนตุลาผู้ถือว่าขบวนการนักศึกษาในยุคนั้นเป็นพลังอันบริสุทธิ์ผุดผ่อง-ผ่องกว่าขบวนการ "ไพร่" ในยุคนี้ จะคิดอย่างไรก็แล้วแต่ แต่จิตวิญญาณและมรดกการต่อสู้ของวีรชน 14 ตุลา 6 ตุลา กระทั่งพฤษภา 35 หรือย้อนไปถึงคณะราษฎร ได้ถ่ายทอดเข้าถึงมวลชนที่แท้จริงอย่างกว้างขวาง เข้าถึงแม่ค้า แท็กซี่ สามล้อ คนชนบท คนธรรมดาสามัญ ที่ตื่นตัวขึ้นมาเรียกร้องประชาธิปไตย เหมือนพวกเราเมื่อ 37 ปีก่อน และสนใจศึกษาใครู้เหมือนเมื่อครั้งที่พวกเราศึกษาย้อนไปถึงยุคสมัยของ อ.ปรีดีและก่อนรัฐประหาร 2500

รุ่นน้องผมรายหนึ่ง เล่าให้ฟังว่าเธอมีแท็กซี่ขาประจำเป็นเสื้อแดง พอรู้ว่าเธอเป็นคนรุ่น 6 ตุลา เขาก็ซักถามอย่างสนใจใคร่รู้ ย้อนอดีตจาก 6 ตุลาถึง 14 ตุลา กระทั่งเรื่องราวของ อ.ปรีดีกับกรณีสวรรคต ที่เขาไม่เคยรู้มาก่อน

นั่นขณะที่คนชั้นกลางหันไปอ่านหนังสือเล่มล่าของวิมลพรรณ ปีตรวิชัย "พีตี๋ม" ของผม ที่อ้างว่า อ.ปรีดีขอให้แพทย์อังกฤษปกปิดข้อมูลกรณีสวรรคต

มีพรรคพวกยให้โตพีตี๋ม ผมบอกว่าเรื่องไร พีตี๋มกับผมซี้กันดีสมัยแกยังอยู่สยามโพสด์-ไทยโพสด์ แกเป็นไฮโซอีसानลูกเจ้าของโรงสีที่บัตรเอทีเอ็มขึ้นสนิม เพราะไม่เคยคดบัญชีเงินเดือน ชอบซื้อขนมมาเลี้ยงโต๊ะข้าวแล้วตัวเองก็นั่งเมาที่เกาพุงแกรกๆ ต๋องโน่นเลย ให้ อ.เทพศิริ สุขโสภา มาโต รับรองพีตี๋มไม่กล้าหือ (ฮาอย่างลึบๆ)

โทษที่ อันนั้นซี้เล่น แต่ผมบอกว่าพีตี๋มแกก็เชื่อของแกอย่างนั้นมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว ตั้งแต่ก่อนมีเหลืองมีแดงอีก แกเขียนทุกทีก็จะมีसानศิษย์หรือผู้ยกย่องเชิดชู อ.ปรีดีออกมาตอบโต้ มันควรจะเป็นหน้าที่ของคนเหล่านี้ แต่บัดนี้คนเหล่านี้ส่วนใหญ่หันไปใส่เสื้อเหลือง มันควรจะเป็นวาระของอาจารย์ ส.ศิวรักษ์ กับลูกศิษย์ลูกหา หรือว่าทายาทตระกูลชัชยาม ที่ อ.ดิเรกท่านถูกพาดพิงด้วย... แต่ที่ไหนได้ มีแค่ว่าทาทคุณสุพจน์ ด้านตระกูลออกมาโต้แทน

นั่นแปลว่าพวกเสือเหลืองได้ปล่อยให้ขบวนการคนหนุ่มคนแก่ประวัติศาสตร์ประชาธิปไตยหลุดมือมาอีกแล้ว ชำราย คำคุณ สิทธิสมาน ยังกล่าวหาสมบัติ บุญงามอนงค์ ว่าการไปรณรงค์ที่อยุธยาเพื่อโซว์ป้ายสะพานปรีดี พนมยงค์ เป็นการต่อสู้เชิงสัญลักษณ์ที่มีอันตราย

อ้อ เพิ่งรู้ว่าการขีดขู อ.ปรีดีเป็นอันตรายมาก สำราญ รอดเพชร กับยะใส ก็ออกมาดอกย้ำ คนพวกนี้ไม่ใช่หรือที่เคยยกย่อง อ.ปรีดี มาตอนนั้นก็กลับเห็นเป็น "สัญลักษณ์อันตราย"

24 มิถุนา ก็เป็นสัญลักษณ์ที่ถูกคนเสื้อแดงแย่งยึดมาแล้ว ตั้งแต่ตอนครบ 75 ปีในช่วง คมช.พอดี 6 และ 14 ตุลาคมนี้ ก็เห็นได้ว่าเสื้อสีแดง ตั้งแต่ที่วิฑูรย์ไปถึงวิฑูรย์ชุมชน ให้ความสำคัญนำเสนอมากกว่าสื่อกระแสหลัก ที่อาจจะเห็นว่าไม่มีอะไรใหม่ แต่มันใหม่สำหรับคนที่เพิ่งตื่นตัว และมีอารมณ์ร่วม มีชะตากรรมร่วม

คนเสื้อแดงมีอารมณ์ร่วมกับ 14 ตุลา โดยไม่ต้องอ่านแบบเรียนของกระทรวงศึกษา ที่ถกเถียงกันมาเกือบสามสิบปีกว่าจะเขียนลงไปได้หนึ่งย่อหน้า คนเสื้อแดงมีอารมณ์ร่วมกับ 14 ตุลา โดยไม่สนใจว่า ชีวประวัติ-เสกสรรค์-จิระนันท์-สมบัติ ธำรงธัญวงศ์-ประสาร มฤคพิทักษ์ จะไปยืนอยู่แถวไหน

เพราะคนเสื้อแดงถูกกระทำคล้ายกับ 6 ตุลา และขบวนการเรียกร้องประชาธิปไตย ก็ถูกกระทำไม่ต่างจากยุคก่อน 14 ตุลา

คนเสื้อแดงไม่เคยรู้เรื่องยุคเผด็จการถนอม ประภาส กวาดจับผู้เรียกร้องรัฐธรรมนูญ แต่พวกเขาเห็นเด็กนักเรียนซูบผอม มีคนตายที่ราชประสงค์ แค่นั้นก็ถูกจับ ส่งไปบับัดจิต แม่ค้าขายรองเท้าแตะ เอาหน้ามารค-เทือก มารอง teens แค่นั้นก็ถูกจับ มีความผิดฐานบิดเบือนข้อมูล (แถมยังมีกรรมการสิทธิมาช่วยบิดว่าผิดฐานละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อ้าว แนนอน แต่นั่นคือคดีหมิ่นประมาท ที่มารค-เทือกต้องแจ้งความดำเนินคดีเอง ไม่ใช่จับฐานผิด พรก.ฉุกเฉิน ซึ่งละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ร้ายแรงกว่า)

คนเสื้อแดงไม่เคยรู้ว่ายุคเผด็จการถนอม ประภาส ที่ปิดกั้นสิทธิเสรีภาพในสถาบันการศึกษา แต่พวกเขาเห็นนิสิตนักศึกษาซูบผอมประท้วงนายกราชภัฏแล้วโดนอาจารย์ไล่เตะเปิด คนเสื้อแดงไม่เคยอ่านประวัติศาสตร์การลอบฆ่า 9 นักศึกษารามคำแหงที่ขบไล่ ดร.ศักดิ์ ผาสขนิรันดร์ แต่พวกเขาถูกเลือกปฏิบัติทุกด้าน แม้กระทั่งในรายการเรียลลิตี้อย่างมารค V11

คนเสื้อแดงไม่เคยรู้เห็นอภิสิทธิ์ของทหารในยุคถนอม ประภาส แต่พวกเขาประจักษ์ด้วยตัวเองในยุค ศอจ. คนเสื้อแดงไม่เคยรู้เรื่องทหารพาดารา ซี.ส.เอาไรเฟิลสองสัสต์วิ่งป่าใหญ่ในทุ่งใหญ่นครสวรรค์ แต่เห็นการ "สองสัสต์" คาดากลางเมืองหลวง (โดยมีดารารับมือเชียร์)

ฯลฯ เหล่านี้คือสิ่งที่คนเสื้อเหลืองไม่มีอารมณ์ร่วม แม้พวกคนตุลาในเสื้อเหลืองจะพยายามเปรียบเทียบ 14 ตุลา 6 ตุลา กับ 7 ตุลา แต่อุดมการณ์และเป้าหมายห่างไกลกันสุดกู่

คำถามคือ คนเดือนตุลา คนเดือนพฤษภา ทั้งหลายปิดยีนดีหรือไม่ที่มรดกเดือนตุลา มรดกเดือนพฤษภา ได้สืบทอดไปยังบรรดาคนชนบทคนชั้นล่าง แท้ก็ สามล้อ แม่ค้า แมงกะไซค์ ที่เคยถูกกล่าวหาว่า โง่ จน เครียดกินเหล้า ขายเสียง และตกเป็นเหยื่อทักษิณ

หรือคุณจะห่วงแทนไว้เป็นของตัวเอง ของคนชั้นกลางผู้แสวงพิเศษ ไม่ยอมให้มันตกไปถึงมือ "คนชั้นต่ำ" เหมือนบางคนพยายามปฏิเสธว่า 19 พฤษภาไม่เหมือน 6 ตุลาเพราะพวกเราริสุทธ์และพวกเราไม่หวังให้เกิดความรุนแรง

โทษที่ ใครที่ไม่เคยอยู่กับ "คนชั้นต่ำ" อาจรับไม่ได้กับการแสดงอารมณ์อย่างไม่มีการแสดงออกอย่างหยาบกร้าน มหะลุ ตรงไปตรงมา แต่คนเดือนตุลาส่วนใหญ่คือคนที่เคยใช้ชีวิตร่วมกับพี่น้องกรรมกร ชาวนา ชาวเขา ไม่ใช่หรือ ในอดีต ผมเคยฝากชีวิตไว้กับ "สหาย" ที่บางคนก็เคยเป็นโจรมาก่อนด้วยซ้ำ ผมเคยอยู่ในหมู่บ้านที่ทหารปิดล้อม โดยมีเพียงความจริงใจของชาวบ้านเป็นที่พึ่ง

แต่อยากถามใจคนเดือนตุลา ว่ายินดีจะช่วยเหลือสนับสนุนให้มวลชนเติบโตเป็นพลังประชาธิปไตย หรือจะยุ้งให้ปราบปราม ทำลาย แยกสลาย "ปฏิรูป" เพื่อให้ "สามัคคี" แบบที่พวกเขาต้องสยบยอมน้อมหัวอีกต่อไป

มันคงจะดีกว่านี้แน่ๆ เลย ถ้าธีรยุทธ เสกสรรค์ จีระนันท์ หรืออดีตผู้นำทั้งหลายจะเข้าไปหามวลชนและช่วยเผยแพร่ความคิดประชาธิปไตย ไม่ใช่ให้คนดูลาหางแถวอย่างใบตองแห้งต้องสวมบทดาราดำเป็นไปออกที่รู้พูดกับคนเสื้อแดง (อีอิ เนื้อที่โฆษณา)

ฝ่ายก้าวหน้ากับความรู้เศรษฐกิจ

ผมเคยตั้งข้อสังเกตไว้ว่า สื่อไทยไม่ค่อยรู้เรื่องเศรษฐกิจ คือนักข่าวการเมืองก็ไปทาง นักข่าวเศรษฐกิจก็ไปทาง มาย้อนคิดดูดีๆ ก็พบว่าไม่ใช่แค่สื่อหรอก แต่ฝ่ายก้าวหน้า ภาคประชาสังคม ตลอดจนพวกคนเดือนตุลาทั้งหลายที่เป็นต้นธาร ล้วนแล้วแต่ไม่มีความรู้เรื่องเศรษฐกิจ

นี่ทั้งๆที่เราเพิ่งได้ผู้ว่าแบงก์ชาติคนใหม่ คุณประสาร ไตรรัตน์วรกุล ที่เคยเป็นคนรุ่น 14 ตุลา (อย่างไม่มีใครส่งางามเท่าไร เพราะแบงก์เอกชนส่งประกวด ถ้าไม่ยอมให้เกิดความรู้สึกว่า "ทับซ้อน" ก็น่าจะลาออกก่อนเป็นแคนดิเดท)

แต่คนเดือนตุลาส่วนใหญ่ ที่เข้าไป แล้วกลับออกมาทำงานภาคประชาสังคม หรือไม่ประชาสังคมก็ตาม จะเป็นสื่อ เป็น NGO หรือขายน้าเต่าหู หรือกระทั่งทำธุรกิจ SME ส่วนใหญ่แล้วมีความรู้ทางเศรษฐกิจแค่ทางอ้อม เคยศึกษาแต่ลัทธิมาร์กซ์ ที่วิพากษ์ทุนนิยมสมัยเมื่อร้อยกว่าปีก่อน หรืออย่างน้อยก็เมื่อ 30 ปีก่อนแล้ว แล้วก็คิดว่าวิธีการแก้ไขปัญหาคือความยากจนของประชาชนมีทางเดียว คือต้องยึดกิจการเป็นของรัฐ ไม่ให้มีพ่อค้าคนกลาง ไม่ให้มีเอารัดเอาเปรียบความแตกต่างเหลื่อมล้ำ

คนเดือนตุลา ฝ่ายก้าวหน้า ภาคประชาสังคม NGO ที่คลานตามกันมาเป็นพรวน ไม่เคยหุกระดิกเรื่องค่าเงินบาท เรื่องอัตราแลกเปลี่ยน เรื่องตลาดหุ้น ตลาดซื้อขายล่วงหน้า ตลาดตราสารหนี้ ฯลฯ โทษที่ รวมผมด้วยอย่าง อ.ใจยกเรื่องทฤษฎีของเคนส์ ก็เชื่อได้เลยว่า คนเดือนตุลา สื่อ NGO ที่เข้าใจได้ลึกซึ้งมีน้อยกว่าน้อย

ฉะนั้น กระแสสังคมของเราคืออะไร ก็คือการแห่เฮโลสาระพาดามรสนา โดสิตระกุล ที่คัดค้านการเอา ปตท. เอา กฟผ. เข้าตลาดหุ้น แบบมองโลกแง่ร้ายด้านเดียว ว่าคนไทยจะต้องใช้ไฟแพงเหมือนอาร์เจนตินา (ผมก็คัดค้านการขายยกพวก แต่กลับไปมองดีๆ มันก็มีทั้งข้อดีข้อเสีย)

สุดท้ายเราก็ต้องมาทบทวนคุณพ่อพนักงาน CAT โหรงด้วยความบิดเบี้ยวบิดาปราโมทย์เมื่อศาลปกครองสูงสุดสั่งคุ้มครองชั่วคราวไม่ให้เปิดประมูล 3G (ถามว่ามันโหดเพื่อชาติหรือเพื่อโบนัส)

เรามีความรู้ทางเศรษฐกิจตื่นขึ้นมา เหมือนยังหลับอยู่ในยุคต่อต้านฐานทัพ ไล่จักรพรรดินิยมอเมริกา เมื่อเทียบกับทุนนิยมโลกาภิวัตน์ที่พัฒนาไป สุดท้ายคืออะไร ก็ต่อต้าน FTA ก็ต่อต้าน (แล้วตอนนี้เป็นไง ตัวเลขส่งออกที่ดี ก็เพราะ FTA ด้วย) ไม่ใช่ผมไม่ต่อต้านนะครับ บางเรื่องมันเป็นผลเสีย เศรษฐกิจไทยวันนี้ก็ยังพึ่งการส่งออกอยู่ดี แต่เปลี่ยนไปเกาะทางมังกรจีน จากที่เคยเกาะแข่งเกาะซากาโมยุ่น รัฐบาลไหนก็เดินแนวทางนี้ คุณแล้มทักษิณว่าน่าประเทศกระโจนเข้าไปเป็นเหยื่อทุนโลกาภิวัตน์ แต่มาร์คกับกรณ์ต่างกันตรงไหน คุณบอกไม่ถูก สุดท้าย รสนาก็เลยเจียบกริบทั้งที่ ปตท.ยังโยกกำไรมหาศาล

เกรียงกมล เล่าหาไฟโรจน์ เคยให้สัมภาษณ์ลงในไทยโพสต์แทบลอยด์ก่อนรัฐประหาร ผมยังจำได้แม่น สิ่งที่เขาพูดในประเด็นสำคัญคือ เรากำลังสืบสนว่าจะพัฒนาประเทศไปทางไหน อย่างไร ไม่ว่าใครเป็นรัฐบาล ใครมีอำนาจ คุณต้องมานั่งคุยกันเป็นวงใหญ่ว่าประเทศไทยจะไปทางไหนในโลกาภิวัตน์

แต่สุดท้ายรัฐประหารแล้วเราได้อะไร เราได้รัฐธรรมนูญที่อ่านแล้วงงเป็นไก่ตาแตก เพราะแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ มาตรา 83 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่มาตรา 84 รัฐบาลต้องส่งเสริมและสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี... มันขัดแย้งกันสิ้นเชิง

สังคมอุดมคติแบบลัทธิประเวศ อยากรอเวลาให้ชุมชนในชนบทกลับไปพึ่งตัวเอง เลิกพึ่งทุนนิยม พึ่งดูมันสวยงามดีแต่เป็นจริงได้ไหม โอเค ทักษิณขายฝัน บั่น OTOP คุยว่าจะเอาไปวางห้างนิวยอร์กห้างแฮร์รอดส์ พึ่งดูมันก็เวอร์ แต่ทุกวันนี้ คนชนบทที่ "พึ่งตัวเอง" ได้ก็เพราะเก็บใบย่านางแพ็กใส่ถุงสวยๆ ประทับตราปลอดสาร ส่งมาขายคนชั้นกลางตามห้างในกรุงเทพฯ ไม่ใช่หรือ

ประเทศไทยทั้งที่มีปัญหาขนาดนี้ยังมีเงินทุนไหลเข้า เพราะภูมิประเทศที่เป็นศูนย์กลางของอาเซียน จีน ต้องการสร้างทางรถไฟทะเลลงใต้ไปสิงคโปร์ อีกด้านหนึ่งก็มีคนเล็งไว้ว่าจะต้องสร้างทางรถไฟจากเวียดนามไปทะเลพม่า ถามว่าเราควรทำอย่างไร จะยกธงยาวๆ คัดค้านกันยันเดหรือ

ใครที่จะเป็นผู้นำภาคประชาสังคมในยุคนี้ ควรไปลงคอร์สเศรษฐศาสตร์มหภาค ศึกษาพัฒนาการทุนนิยมโลกภิวัตน์ วิเคราะห์ด้านดีด้านเสียที่เกิดกับประชาชน อะไรเสี่ยงได้ อะไรเสี่ยงไม่ได้ และควรปรับตัวให้ทันอย่างไร

ไม่ใช่อ่านแต่ข้อเขียนของปู่สาว บุญมา

ใบตองแห้ง
16 ต.ค.53